

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512207290
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:3512207290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a sudcov JUDr. Pavla Lacza a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu: Lukáš Kočnar - PRO - FACTOR, miesto podnikania Františkánska 4, 917 01 Trnava, IČO: 34 792 937, zastúpený advokátom Mgr. Matejom Haršánym, Hlavná 31, Trnava proti žalovanému: Peter Tokoš, s miestom podnikania Mirka Nešpora 1396/24, Gbely, IČO: 30 093 198, o zaplatenie 171,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 18.04.2016 č.k. 3Cb/8/2013-144, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Odvolací súd žalovanému voči žalobcovi **nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 12.07.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 171,99 eur s 0,1 % úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy od 18.11.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania, ktorá vec bola postúpená na prejednanie dňa 21.12.2012 Okresnému súdu Skalica z dôvodu, že žalobca vystupuje na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom opätovne ako žalobca.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 18.04.2016 č.k. 3Cb/8/2013-144 žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 536 ods. 1, 2, 3, § 538, § 365 ods. 2, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie Zmluvou o prevedení plošnej inzercie na plagátoch Myjava-Stará Turá, Všeobecnými podmienkami prevádzania plošnej inzercie, Dodatkom č. 16 k Zmluve, grafickým znázornením reklamy, fa č. 111339, upomienkami na zaplatenie, pokusom o zmier z 29.2.2012, potvrdením o prevzatí plagátov z 12.10.2011 výpisom z účtu žalobcu z 15.12.2011 a z 1.2.2012, výpisom zo živnostenského registra žalovaného a žalobcu, zoznamom miest na vylepovanie plagátov na október 2012, zmluvou o vyvesovaní plagátov z 5.10.2011 a prílohou č. 1 k nej, objednávkou na výlep plagátov z 5.10.2011 a prílohou č. 1 k nej, potvrdením od T-štúdia s.r.o. Stará Turá z 12.10.2011, potvrdením zo 4.11.2011 (č.l. 46), zoznamom miest na výlep plagátov na december 2011 (č.l. 47), fotodokumentáciou výlepných miest, výsluchom svedka J. F. a svedkýň S. B. a P. P., výsluchom žalovaného.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci, hodnotiac dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, vrátane toho, čo uviedli účastníci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal splnenia peňažného záväzku tvrdiac, že mu naň vzniklo právo zo zmluvy o dielo, uzavretej so žalovaným. Súd zo zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 27.7.2011 zistil, že má podstatné náležitosti, vyplývajúce z ustanovenia § 536 Obchodného zákonníka, keď strany sa dohodli, že žalobca vyhotoví pre žalovaného za dohodnutých podmienok v zmluve reklamu, ktorá mala súžiť pre podnikateľskú činnosť žalovaného. Zmluva o dielo je podľa Obchodného zákonníka zmluvou odplacnou a v zmluve, resp. k nej patriacemu dodatku boli dohodnuté podmienky, za ktorých mal žalovaný zaplatiť cenu za dielo. Podľa dodatku platenie ceny bolo rozložené na splátky a lehota splatnosti ceny uplynula pred podaním žaloby. Žalobca tak žaloval splatnú cenu za dielo. Záväzkom žalobcu bolo nielen zhotoviť reklamu pre žalovaného podľa podmienok ustanovených v zmluve, ale aj podľa článku 4 všeobecných podmienok zaistiť vylepovanie plagátov s kultúrnym či športovým programom vylepenie (vyvesenie) týchto plagátov s inzerciou žalovaného na reklamných miestach buď prostredníctvom kultúrnej organizácie alebo výlepovej služby. Žalobca sa teda zaviazal, že pre žalovaného aj inzerciu zverejní výlepom na miestach prístupných pre verejnosť. Objednávkou na výlep plagátov v meste Myjava u zhotoviteľa Správy mestského majetku Mesta Myjava s.r.o. Myjava žalobca preukázal, že objednal výlep 15 ks reklamných plagátov formátu A1 v meste Myjava na jeden rok od prvého výlepu od 1.1.2011 do 1.11.2012 za dohodnutú cenu. Bolo preukázané, že Správa mestského majetku Myjava s.r.o. sa zaviazala umiestniť plagáty podľa zoznamu miest iba v meste Myjava. Objednávka je z 5.10.2011 a žalobca mal povinnosť odovzdať prvýkrát zhotoviteľovi plagáty k výlepu 29.10.2011 a spoločnosť povinnosť ich prvýkrát vyvesiť, resp. zverejniť 1.11.2011 s povinnosťou takto konať do 1.11.2012. Pred tým bolo povinnosťou žalobcu dotlačené plagáty s kultúrnym a športovým programom na ten ktorý mesiac odovzdať spoločnosti do 27. v mesiaci a spoločnosť ich vylepiť v Myjave do 5. v mesiaci. Zoznam žalovaný na dôkaz nepredložil a ani nepreukázal žiadnym dotlačeným plagátom, že vôbec zabezpečil nejakú dotlač plagátu s kultúrnym a športovým programom za dobu trvania zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Iba takéto plagáty boli spôsobilé podľa zmluvy uzavretej so žalovaným na výlep alebo vyvesenie, pretože podľa tvrdenia žalobcu v žalobe jeho úmyslom bola spolupráca s kultúrnymi organizáciami na území Slovenska a v rámci nej inzercia podnikateľských činností podnikateľov. Pokiaľ sa týka ostatných listinných dôkazov, ako boli potvrdenia firmy T-štúdio s.r.o., reklamnej agentúry Stará Turá o prevzatí dňa 12.10.2011 od žalobcu 1300 A1 a 1300 ks A2 biako plagátov na program KD/kina v Myjave- Starej Turej a po dotlači zabezpečiť ich distribúciu po dobu 12 mesiacov, ktoré nepreukazujú, že žalobca podľa zmluvy o dielo a jeho všeobecných podmienok aj zabezpečil výlep (vyvesenie) plagátov cez túto spoločnosť, na ktorú skutočnosť bola naviazaná splatnosť ceny diela podľa čl. 4. Pokiaľ sa týka zámeru žalovaného, o ktorom vypovedala svedkyňa žalovaného S. B., išlo žalobcovi najmä o jeho propagáciu podnikateľskej činnosti v meste Stará Turá a z výpovede tejto svedkyne ako aj svedkyne P. vyplynulo, že pokiaľ malo dôjsť k výlepu plagátov s inzerciou žalovaného v dobe trvania zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným z 27.7.2011 a majúcej trvať podľa čl. 1 zmluvy po dobu jedného roka od prvého vylepenia (vyvesenia) plagátov, plagáty neboli vylepené (vyvesené) ani podľa fotografií predložených žalovaným zrejme ešte ani v dobe, z ktorej sú zhotovené. Žalobca vôbec nepreukázal, kedy prvýkrát začal s výlepom plagátov a teda odkedy mu vznikol nárok na zaplatenie ceny za dielo uzavretej so žalovaným. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď svedka F., že vylepoval plagáty s inzerciou žalovaného na miestach uvedených v zozname aj na miestach v Starej Turej a v dobe od uzavretia zmluvy so žalobcom, to je od 5.10.2011 po dobu jedného roka a mesačne, pravdivosť jeho svedeckej výpovede vyvracajú fotografie predložené žalovaným z obdobia apríli 2012, spadajúceho do jedného roka, kedy mal svedok zabezpečovať výlep pre žalobcu a z fotografií, s ktorými sa súd oboznámil je zrejme, že žiaden plagát, či s dotlačou alebo po dotlači jeho stred s uvedením kultúrneho programu, na ktorom by bola inzercia žalovaného v meste Stará Turá vylepený nebol. Súd nemal dôvodov na spochybnenie výpovede svedkýň B. a P., pretože zámerom žalovaného bolo pri uzatváraní zmluvy so žalovaným spropagovať svoju podnikateľskú činnosť najmä v meste Starej Turej, čo žalovaný tvrdil v celom konaní a bolo preukázané svedeckou výpoveďou svedkyne B.. Svedeckými výpoveďami svedkýň B. a P. a v tej súvislosti, že zodpovedali otázky súdu, kladené im v súvislosti s miestami, kde mal vylepovať plagáty svedok F., mal súd preukázané, že plagáty v období, kedy ich mal povinnosť vylepovať svedok F., boli vylepené na voľne prístupných miestach pre vylepenie neboli zverejnené.

Žalobca nepreukázal ani deň, kedy prvýkrát plagáty s inzerciou žalovaného vylepil, hoci na tento deň naviazal v zmluve a v podmienkach, v dodatku svoje právo zaplatenie ceny od žalovaného. Hoci bol súdom vyzvaný na predloženie dôkazu, či vôbec došlo k dotlači stred plagátov na ten ktorý mesiac, žiadny dôkaz súdu predložený nebol s odôvodnením od žalobcu, že ich svedok F. všetky vylepil. Podľa zmluvy uzavretej so svedkom F. je ale zrejme, že tento mal povinnosť doručiť 4 ks dotlačených plagátov žalobcovi.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že mu vznikol nárok na zaplatenie odplaty zo zmluvy o dielo uzavretej so žalovaným v tom, že splnil záväzok, vyplývajúci mu zo zmluvy ako zhotoviteľovi podľa čl. I zmluvy, pričom žalobcovi muselo byť zrejmé pri predkladaní návrhu zmluvy žalovanému, podnikateľovi, že tento má záujem najmä na zverejnení inzercie a oboznámení verejnosti so svojou ponukou v rámci svojej podnikateľskej činnosti a nemôže mať žiadny záujem iba na dotlačí letákov, na ktorú žalobca naviazal povinnosť zaplatiť cenu, bez ich zverejnenia. Žalovaný nepreukázal, že splnil povinnosť zo zmluvy aj plagáty vylepiť, a preto súd žalobu zamietol.

Nakoľko žalobcovi nebol priznaný nárok na zaplatenie istiny, nemohol súd nepriznať žalobcovi ani úrok z omeškania, pretože sa nemohol dostať do omeškania, a preto súd prvej inštancie žalobu nielen v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva zamietol ako nedôvodnú.

Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ale nakoľko žalovaný podľa § 151 ods. 1 O.s.p. si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú, súd napriek úspechu žalovaného rozhodol tak, že sa žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 171,99 eur spolu s 0,1 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 18.11.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Odvolať svoje odvolanie odôvodnil tým, že na súde prvej inštancie došlo k vadám konania podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. a to podľa § 221 ods. 1 O.s.p. a tiež súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 1 písm. d) O.s.p.

Podľa článku 5 bod 5.1. uvedeného ustanovenia VOP nárok na zaplatenie dohodnutej odmeny vznikol žalobcovi dňa 12.10.2011, kedy odovzdal spoločnosti T-štúdio s.r.o. k dotlačení programu kina KD/ kina Myjava-Stará Turá.

Skutočnosť, že žalobca zabezpečil výlep plagátov bola v konaní pred súdom preukázaná najmä listinnými dôkazmi a aj výsluchom svedka p. J. F. na pojednávaní dňa 21.10.2015, keď svedok vypovedal, že si riadne plnil povinnosti zo Zmluvy č. 20/5.10.2011 a zabezpečil výlep plagátov s inzerciou odporcu v meste Myjava, Stará Turá a okolitých obciach ako Brezovec, Rudník a iné. Rovnako vypovedal, že výlep bol vykonávaný po celý rok t.j. od novembra 2011 do konca októbra 2012 na verejne prístupné plochy s možnosťou výlepu plagátov.

Žalovaný skutočnosť, že žalobca nevykonal dohodnutý výlep plagátov preukazoval štyrmi fotografiami neidentifikovateľných výlepných miest a výpoveďami svedkov- svojich zamestnancov. Z predložených fotografií je zrejmé, že sa jedná o výlepné plochy, ktoré nie sú verejne prístupné a nie je z nich ani zrejmé, v akom dátume boli vykonané ani miesto, kde sa majú uvedené výlepné plochy nachádzať.

Z predložených fotografií nevedeli jednoznačne označiť ani svedkyne P. P. a S. B., ktoré výlepné plochy sú na jednotlivých fotografiách. Uvedené fotografie nie je možné považovať ako dôkazy, na základe ktorých je možné vyvodiť záver, že žalobca si nespĺnil povinnosť a nezabezpečil výlep plagátov.

Podľa názoru odvolateľa, súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ustanovením čl. 4 bod 7 4.1. VOP, podľa ktorého zaistenie vylepovania plagátov podľa č. 1. Zmluvy o prevedení plošnej inzercie nezahŕňa konkrétneho vývesného miesta, či vývesných miest ani kvantifikáciu zverejnených plagátov s inzerciou inzerenta ich vylepovaním, alebo vyvesovaním, čo do počtu zverejnených plagátov množstve ich vylepovania, alebo obnovy poškodených plagátov. Uvedené skutočnosti t.j. umiestnenie, rozdelenie a množstvo zverejnených plagátov sú výlučne v kompetencii subjektu zaisťujúceho výlep (vyvesenie) plagátov."

Odvolať má za to, že si riadne splnil svoje zmluvné povinnosti a vznikol mu nárok podľa čl. 5 bod 5.1. VOP na dohodnutú odmenu.

Odvolať vyčítal súdu prvej inštancie aj nepredvídateľný postup a rozhodnutie, pretože súd mal v súlade s § 118 ods. 2 O.s.p. uviesť, ktoré tvrdenia žalovaného a žalobcu považuje z doposiaľ vykonaného dokazovania za zhodné, a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné. Na základe uvedeného súd prvej inštancie nedodrжал zákonom stanovený postup a nedodrжал svoju procesnú povinnosť v zmysle §118 ods. 2 OSP. Nedodržaním postupu k podľa § 118 ods. 2 O.s.p. treba vidieť procesnú nesprávnosť ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmania veci (H ÚS 261/06) viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. Zn. 3M Cdo 1 8/2010).

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) účinného od 1. júla 2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963

Zb. O.s.p., pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a *contrario* a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 C.s.p., odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie podľa príslušných ustanovení O.s.p., keď v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. (od 1.7.2016 § 132 ods.1 C.s.p.) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

8. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej sporu, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery dostatočne zrozumiteľne vysvetlil.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie ceny diela podľa zmluvy o dielo, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

Odvolateľ navyše ani neuviedol v odvolaní žiadne nové argumenty, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, a preto odvolací súd odvolanie nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd viazaný odvolacími námietkami len na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že mu vznikol nárok na zaplatenie ceny diela podľa zmluvy, keď v článku I. zmluvy sa žalobca zaviazal na základe požiadaviek a podkladov inzeranta a následnej korektúry inzeranta zhotoviť plošnú inzerciu inzeranta na reklamné plagáty s kultúrnym či športovým programom a zaistiť po

dohodnutú dobu vylepenie (vyvesenie) týchto plagátov s inzerciou inzeranta na reklamných miestach, keď inzerant sa „za to“ zaviazal zaplatiť zhotoviteľovi cenu a to za podmienok ustanovených zmluvou, prílohami, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaný ako inzerant za zaviazal zaplatiť cenu diela za to, že žalobca ako zhotoviteľ nielen zhotoví plošnú inzerciu pre inzeranta ale aj zaistí po dohodnutú dobu vylepenie plagátov s inzerciou inzeranta, avšak z vykonaného dokazovania nevyplýva, že si žalovaný splnil tieto povinnosti.

Odvolací súd považuje za nedôvodnú námietku odvolateľa, že žalovaným predložené fotografie nemožno považovať za dôkaz, z ktorého možno vyvodiť záver, že žalobca si nespĺnil povinnosť vylepiť plagáty, nakoľko podľa odvolateľa z nich nie je zrejmé, v akom dátume boli vykonané a ani miesto, kde sa mali výlepné plochy nachádzať, nakoľko aj podľa názoru odvolacieho súdu z predmetných fotografií vyplýva, že ide o výlepné plochy Mesta Stará Turá v období mesiacov apríl a máj 2012, ktoré spadajú do rozhodného obdobia, v ktorom sa žalobca zaviazal zhotoviť plošnú inzerciu inzeranta na reklamné plagáty s kultúrnym či športovým programom a zaistiť po dohodnutú dobu vylepenie (vyvesenie) týchto plagátov s inzerciou inzeranta na reklamných miestach, keď navyše žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti v zmysle čl. 5 bod 5.3. zmluvy, podľa ktorého mal žalobca ako zhotoviteľ poslať žalovanému ako inzerantovi jeden originál plagátu s inzerciou, keď v konaní nebolo sporné, že si žalobca túto povinnosť nespĺnil.

Sporové konanie je založené na prejednávacej zásade, ktorá spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať na tvrdené skutočnosti dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania.

Účastník má podľa Občianskeho súdneho poriadku povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1) a povinnosť dôkaznú. Povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti a povinnosť navrhnúť preukázanie tvrdených dôkazov sú povinnosti, ktoré určuje procesné právo. V zmysle tejto zásady je vymedzenie dôkazného bremena, pričom hmotné právo určuje, kto musí niečo preukázať, aby nastal určitý právny účinok. t.j. kto má dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, ktorý postihuje toho účastníka, v záujme ktorého je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní preukázaná v takom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Ak účastník konania dôkaznými prostriedkami nepreukáže to, čo tvrdí, neunesie dôkazné bremeno a súd na takéto tvrdenia nemôže prihliadnuť a musí, ak ide o žalobcu, žalobu zamietnuť. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdené tvrdenia opodstatnenosti podanej žaloby, a preto tak, ako aj súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

9. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie nedodržel postup podľa §118 ods. 2 O.s.p., nejde o vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Nerešpektovanie § 118 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nezakladá procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, ale nanajvýš tzv. inú procesnú vadu konania v zmysle § 242 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Toto ustanovenie nezakotvuje povinnosť súdu oboznámiť účastníkov konania s predbežným právnym názorom súdu na vec; upravuje len postup súdu pri vedení pojednávania a týka sa skutkových okolností, resp. potreby ďalšieho dokazovania a jeho zamerania. (Rc 3Cdo 1376/2015)

10. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07). Ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., dáva odvolaciemu súdu možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Tá je podmienená stotožnením sa so skutkovými, aj právnymi dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu v plnom rozsahu. V takomto prípade je postačujúce v odôvodnení skonštatovať správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odvolateľ žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výroku II., ktorý nebol napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

13. Odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p., § 255 ods.1 C.s.p. tak, že nepriznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, pretože aj keď žalovaný bol procesne úspešný v odvolacom konaní, žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti, aby odvolací súd túto náhradu priznal a následne súdny úradník súdu prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p. samostatným uznesením rozhodol o náhrade trov konania vo výške 0 eur.

14. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).